

РЕШЕНИЕ

№ 26406

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9718** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околна среда и водите /РИОСВ/ - С. против съдебно решение № 3701/13.08.2024 г. по н.а.х.д. № 4983/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 13 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 26/23.02.2024 г., издадено от директора на РИОСВ – С., с което на „ИЗОЛА ПЕТРОВ“ ООД, на основание чл. 166, т. 3 във вр. чл. 165, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ е наложена имуществена санкция в размер на 6 000 лв. за нарушение на чл. 155, ал. 2 ЗООС.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Наведени са твърдения за издаването на АУАН и НП по законоустановения ред и форма, без липсващи реквизити в тяхното съдържание, като са изложени подробни съображения за ясното и точно описание на нарушението, изразяващо се в неизпълнение на предписание, дадено с констативен протокол № АВВФФОХВ-КГ-33/20.08.2019 г. Посочено е, че при съставяне на АУАН и НП не е необходимо да бъде преповтаряна фактологията, изложена вече веднъж в

констативния протокол, в който се отразяват констатираните факти и обстоятелства и се дават задължителни предписания с посочване на срокове и отговорници за изпълнението им. Моли съда да отмени решението и да се произнесе по съществото на спора като потвърди НП.

Ответникът – „ИЗОЛА ПЕТРОВ“ ООД, в писмен отговор и в с.з чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Сочи, че проверката не е извършена и документирана надлежно, не е констатирано и описано какви продукти се произвеждат и какви дейности се извършват към този момент в базата, за да се установи, че миризмите са „характерни за производствената дейност“, с което е осуетено правото на защита на дружеството. Излага също, че в различни часови пояси в производствената база на дружеството се произвеждат различни материали, които се отличават по състава си. За да може да бъде обективизирана надлежно причинно-следствена връзка между разпространението на миризми извън производствената площадка и производствената дейност, осъществявана от дружеството, то следва да е било установено и какъв е бил конкретният предмет на производство в момента. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на инстанционен контрол.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля – актосъставител Б. М., както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал извод, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващо правото на защита на санкционираното лице, тъй като не са спазени предвидените в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН изисквания за форма и съдържание на АУАН и НП, касаещи описанието на извършеното нарушение. По приложението на материалния закон СРС е приел, че в случая остава недоказано извършването на вмененото на дружеството нарушение.

Съгласно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Противно на изводите на СРС, според касационната инстанция не е допуснато нарушение при съставянето на АУАН и издаването на НП, изразяващо се в липса на точно и ясно описание на нарушението. В АУАН словесно и цифрово е описано нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, т. е. налице е описание на фактическа обстановка. Посочени са дата и място на извършване на проверката, при която са дадени предписания, съдържанието на предписанията по т.1 от констативен

протокол № АВВФФОХВ-КГ-33/20.08.2019 г, кога и по какъв начин е констатирано неизпълнението им. По идентичен начин описанието на нарушението е привнесено в НП. Според съда всички индивидуализиращи признаци на нарушението са вписани в АУАН и НП - дата, място и описание на самото нарушение.

Административно - наказателната отговорност на дружеството е ангажирана на основание чл. 166 т. 3 във вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗООС Разпоредбата на чл. 155, ал. 2 от ЗООС вменява задължение на длъжностните лица от контролните органи, да дават задължителни предписания с посочване на срокове и отговорници за изпълнението им. С тях се създават задължения за адресата и се предписва конкретно поведение. Административнонаказателна отговорност по чл. 166 т. 3 от ЗООС изисква наличие на неизпълнение на даденото предписание. Неизпълнение на задължително предписание представлява формално нарушение. Фактическият състав включва установяване на факта на неизпълнение на предписанието. Законосъобразността на дадено предписание не може да бъде предмет на съдебен контрол в настоящото съдебно производство, тъй като самите предписания, като индивидуален административен акт, подлежат на самостоятелно обжалване по реда на АПК. В това производството по установяване на вмененото нарушение, съдът преценява доколко е установен фактът на неизпълнение на предписанието. Неизпълнение на дадени задължителни предписания, които не са обжалвани, като влезли в законна сила, следва да бъдат изпълнени в посочения в тях срок. Неоспорването им по реда на АПК означава, че адресатът е бил съгласен с тях, възприел е тяхното съдържание и е бил наясно какво следва да изпълни за да избегне отговорността по чл. 166 т. 3 от ЗООС. В случая задължителни предписания са дадени в т. 1 от констативен протокол № АВВФФОХВ-КГ-33/20.08.2019 г със срок за изпълнение: постоянен, като за отговорник е посочен управителят на „Изола Петров“ ЕООД. Както се посочи съдържанието на предписанията е възпроизведено както в АУАН, така и в НП. Ирелевантно е естеството на извършваната дейност, щом е констатирано към датата на проверката на 12.09.2023г разпространение на миризми на открито на територията на производствената площадка в разрез с даденото и влязло в сила предписание по т.1 от цитирания констативен протокол.

Неизпълнението на дадените задължителни предписания с протоколите по чл. 155 ЗООС съставлява нарушение на чл. 166, т. 3 от закона, като в зависимост от отговорния субект – длъжностни лица или юридическо лице, следва да се наложи санкцията, предвидена по чл. 165, ал. 1 или ал. 2 ЗООС. В случая адм. наказващият орган се е позовал на разпоредбата на чл.165 ал.2 от ЗООС, като е наложил имуществена санкция на дружеството „Изола Петров“ ООД. Както се посочи по - горе обаче, изрично във влязлото в сила предписание по т.1 от констативен протокол № АВВФФОХВ-КГ-33/20.08.2019 г. на осн чл. 155 ал.2 от ЗООС със срок за изпълнение: постоянен, като отговорник е посочен управителят на „Изола Петров“ ЕООД. Тоест, отговорник за неизпълнението на предписанието е конкретно длъжностно лице – управителят на дружеството. Нормата по чл. 166, т. 3 ЗООС предвижда отговорност за „лицата“, които не изпълнят предписанията, в случая това е конкретно длъжностно лице- управителят на „Изола Петров“ЕООД, а не дружеството. Поради това непрецизно и неясно е защо е наложена имуществена санкция на юридическото лице, вместо – „глоба“ на лицето, задължено за изпълнение на предписанието със самото предписание и поради това субект на отговорността по чл. 166, т. 3 ЗООС. Предвид, че с даденото с констативния протокол по т.1

предписание, за отговорник за изпълнението му е определен "управителят", и че юридическото лице е субект на правото, отделен от физическото лице, който го представлява, то не може да се приеме, че за изпълнението на дадено на управителя - физическо лице предписание отговорност носи дружеството. Ангажирането на отговорността на дружеството за неизпълнение на предписание, което е адресирано до управителя /отговорник е управителя/, представлява неправилно определяне на субекта на нарушението и води до несъставомерност на вмененото на дружеството деяние.

Предвид изложеното и поради съвпадение на крайните изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на СРС, обжалваното съдебно решение следва да се остави в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на ответника по касация по арг от чл. 63д ал. 1 ЗАНН следва да му се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 960 лв., при липса на направено възражение за прекомерност.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 3701/13.08.2024 г. по н.а.х.д. № 4983/2024 г. по описа на СРС, НО, 13 състав.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите- С. да заплати на „Изола Петров“ ООД разноски в размер на 960 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: